

■ † Κυριακὴ Δ' τῶν Νηστειῶν - Ὁσίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος

Εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ*

Ἀπόστολος (Ἐβρ. σ' 13-20)

Αδελφοί, τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μεῖζονος ὀμόσαι, ὥμοσε καὶ Ἐαντοῦ, λέγων· **Η** μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. **Ἄ**νθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μεῖζονος ὀμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος· **Ἐ**ν φιλιστέρον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς Βουλῆς Αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἴσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· **Ὕ**ν ώς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ Καταπετάσματος, ὃπου πρόσδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ Ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐναγγέλιον (Μάρκ. θ' 17-31)

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἀνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν Αὐτῷ, καὶ λέγων· **Δ**ιδάσκαλε, ἡνεγκα τὸν νιόν μου πρός Σε, ἔχοντα πνεῦμα ἀλαλον· καὶ δπου ἀν αὐτὸν καταλάβῃ, ρήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς Σου, ἵνα αὐτὸν ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. **Ο** δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· **Ω** γενεὰ ἀπιστος, ἔως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; **Ἐ**ως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; **Φ**έρετε αὐτὸν πρός Με. **Κ**αὶ ἡνεγκαν αὐτὸν πρὸς Αὐτόν. **Κ**αὶ ἰδὼν Αὐτὸν

εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. **Κ**αὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· **Π**όσος χρόνος ἔστιν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; **Ο** δὲ εἶπε· **Π**αιδιόθεν· καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· **ἀλλ'** εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. **Ο** δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. **Κ**αὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων ἔλεγε· **Π**ιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. **Τ**ιδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ· **Τ**ὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, Ἐγώ σοι ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. **Κ**αὶ κράξαν καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτὸν ἔξηλθε, καὶ ἐγένετο ὥσει νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. **Ο** δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. **Κ**αὶ εἰσελθόντα Αὐτὸν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ ἐπηρώτων Αὐτὸν κατ' ἴδιαν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. **Κ**αὶ εἶπεν αὐτοῖς· **Τ**οῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἔξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προοσευχῇ καὶ νηστείᾳ. **Κ**αὶ ἐκεῖθεν ἔξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἦθελεν ἵνα τις γνῶ· **Ἐ**δίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς Αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, ὅτι ὁ Τίδος τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν Αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

Στὸν ὅμιλον Του γιὰ τοὺς Μακαρισμοὺς ὁ Κύριος ἀπεικονίζει μία **Οὐράνια Καρδιὰ** (βλ. Ματθ. ε' 1-12). **Π**εριλαμβάνει τὸν θρῆνο καὶ τὴν συντριβήν, τὴν ταπείνωσι καὶ τὴν ἀօργησία, τὴν δικαιοσύνην, τὴν εὐσπλαγχνία καὶ τὴν ἐλεημοσύνην, τὴν καθαρότητα τῆς καρδιᾶς, τὴν ἀγάπη τῆς εἰρήνης καὶ τοὺς εἰρηνοποιούς, τὴν καρτερία στὶς δυστυχίες, τὶς ψευδεῖς κατηγορίες καὶ τοὺς διωγμοὺς γιὰ χάριν τῆς Χριστιανικῆς

Πίστεως καὶ Ζωῆς.

Ἄν ἐπιζητῆς τὸν Οὐρανό, πραγματοποίησε ὅλα αὐτὰ καὶ τότε, ἀκόμα καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ζωή, θὰ ἔχης μία πρόγευσι

τοῦ Οὐρανοῦ, ὅπου θὰ πᾶς μετὰ τὸν θάνατο – προετοιμασμένος ὅπως ἔνας προ-ωρισμένος κληρονόμος.

(*) Όσίου Θεοφάνους τοῦ Ἑγκλείστου, «Ο σωστικὸς χῶρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α', σελ. 109-110, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

● Ἐπιμέλ. ἡμετ.